

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 5 (στη συνέχεια άρθρο 10) της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (νυν άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), επειδή δεν κατέβαλε αποζημίωση για την απώλεια των πόρων που αποτελούν ίδιους πόρους τα οποία δυνάμει των άρθρων 2, 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού 1552/1989 ⁽¹⁾ (νυν άρθρων 2, 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού 1150/2000 ⁽²⁾) θα έπρεπε να είχαν βεβαιωθεί και τεθεί στη διάθεση του προϋπολογισμού της Ένωσης αν δεν είχαν εκδοθεί πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 κατά παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482 ⁽³⁾ του Συμβουλίου και του άρθρου 12, παράγραφος 6, του παραρτήματος II της αποφάσεως αυτής για την εισαγωγή γάλακτος σε σκόνη και ρυζιού από το Κουρασάο κατά την περίοδο 1997-2000, ή του άρθρου 35, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2001/822 ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου και του άρθρου 15, παράγραφος 4, του παραρτήματος III της αποφάσεως αυτής για την εισαγωγή πλιγουριών και σιμιγδαλιών από την Αρούμπα κατά την περίοδο 2002-2003·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι τελωνειακές αρχές του Κουρασάο και της Αρούμπα, δύο υπερπόντιων χωρών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, κακώς εξέδωσαν πιστοποιητικά καταγωγής EUR.1 για γάλα σε σκόνη, ρύζι, πλιγούρια και σιμιγδάλια. Όντως δεν αμφισβητείται ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις αναγνωρίσεως προτιμησιακής καταγωγής υπό το καθεστώς των σχετικών αποφάσεων για τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Οι ατασθαλίες όσον αφορά τα πιστοποιητικά συνεπάγονται για την Ένωση απώλεια ιδίων πόρων ύψους 18 192 641,95 ευρώ σχετικά με τα διοικητικά σφάλματα στο Κουρασάο και ύψους 298 080 ευρώ σχετικά με τα διοικητικά σφάλματα στην Αρούμπα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι Κάτω Χώρες ως κράτος μέλος είναι υπεύθυνες βάσει του δικαίου της ΕΕ για αυτή την απώλεια ιδίων πόρων που προκλήθηκε από περιοχές που είναι δικές τους υποδιαιρέσεις, και ότι, στο πλαίσιο του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας, πρέπει να θέσουν στη διάθεση του προϋπολογισμού της ΕΕ το συνολικό ποσό των τελωνειακών δασμών και άλλων επιβαρύνσεων (πλέον τόκων) που δεν βεβαιώθηκαν και δεν εισπράχθηκαν.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1989, L 155, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της αποφάσεως 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ 1991, L 263, σ. 1).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2001, για τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα («Overseas association») (ΕΕ 2001, L 314, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) στις 3 Ιουλίου 2017 — Martin Leitner κατά Landespolizeidirektion Tirol

(Υπόθεση C-396/17)

(2017/C 347/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Martin Leitner

Καθής: Landespolizeidirektion Tirol

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1.1. Έχει το δικαίωμα της Ένωσης, και ειδικότερα τα άρθρα 1, 2 και 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό εθνική ρύθμιση η οποία, προκειμένου να αρθεί διάκριση εις βάρος υπηρετούντων δημοσίων υπαλλήλων, προβλέπει μεταβατική ρύθμιση βάσει της οποίας για την ένταξη από το μέχρι τούδε ισχύον διετές σύστημα σε νέο (αυτό καθαυτό απαλλαγμένο από διακρίσεις όσον αφορά τους πρωτοδιόριστους δημοσίου υπαλλήλους) διετές σύστημα εφαρμόζεται ένα «μεταβατικό ποσό» το οποίο, καίτοι υπολογίζεται χρηματικά, ωστόσο αντιστοιχεί σε κάποια συγκεκριμένη κατάταξη σε κλιμάκιο, με αποτέλεσμα η διάκριση λόγω ηλικίας εις βάρος των υπηρετούντων δημοσίων υπαλλήλων να διατηρείται αμειώτως;
- 1.2. Έχει το δικαίωμα της Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 17 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό εθνική ρύθμιση η οποία δεν επιτρέπει στους υπηρετούντες δημοσίου υπαλλήλους να ζητήσουν, συμφώνως προς την ερμηνεία που δόθηκε στα άρθρα 9 και 16 της οδηγίας 2000/78 από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφασή του της 11ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση C-530/13, Schmitzer, να αναγνωρισθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/78, το μισθολογικό καθεστώς τους κατά τον προγενέστερο της μεταβάσεως στο νέο σύστημα αποδοχών χρόνο, προβλέποντας ότι οι αντίστοιχες νομικές βάσεις παύουν να εφαρμόζονται αναδρομικώς από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του αρχικού νόμου και αποκλείοντας, ειδικότερα, την αναγνώριση των προγενέστερων της συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας περιόδων προϋπηρεσίας;
- 1.3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.2:

Επιτάσσει η διακηρυσσόμενη, μεταξύ άλλων, με την απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2005, C-144/04, Mangold, υπεροχή του δικαίου της Ένωσης ότι οι διατάξεις για τους υπηρετούντες δημόσιους υπαλλήλους που τέθηκαν εκτός ισχύος αναδρομικώς πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται κατά τον προγενέστερο της μεταβάσεως χρόνο, ούτως ώστε οι υπάλληλοι αυτοί να μπορούν να εντάσσονται στο προγενέστερο σύστημα αναδρομικώς κατά τρόπο που δεν ενέχει διάκριση και, ως εκ τούτου, να μεταβαίνουν στο νέο σύστημα αποδοχών κατά τρόπο που δεν ενέχει διάκριση;

- 1.4. Έχει το δικαίωμα της Ένωσης, και ειδικότερα τα άρθρα 1, 2 και 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 21 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό εθνική ρύθμιση η οποία αίρει υφιστάμενη διάκριση λόγω ηλικίας (όσον αφορά την αναγνώριση προγενέστερων του 18ου έτους της ηλικίας περιόδων προϋπηρεσίας) απλώς δηλωτικώς, ορίζοντας ότι οι πράγματι διανυθείσες προγενέστερες περιόδους οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο διακρίσεως πρέπει πλέον να λογίζονται αναδρομικώς ως απαλλαγμένες κάθε διακρίσεως, μολονότι στην πράξη η διάκριση διατηρείται αμετάβλητη;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ΕΕ L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 10 Ιουλίου 2017 — Andreas Fabri και Elisabeth Mathes κατά Sun Express Deutschland GmbH

(Υπόθεση C-418/17)

(2017/C 347/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Nürnberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Εναγομένη: Sun Express Deutschland GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού ⁽¹⁾ η αλλαγή κρατήσεως που συνεπάγεται ταξίδι με άλλη πτήση;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: